

'Sous le charme des arbres'

Een rustige, stille middag eind oktober. Een strakblauwe lucht, een lekker zonnetje en overal bomen en struiken in hun mooiste herfstkleuren. Even niet aan alle klussen denken, maar gewoon op m'n dooie gemak wandelen en genieten van ons prachtige arboretum.

De suikeresdoorns (*Acer saccharum*) hebben inmiddels

Acer ×freemanii 'Autumn Blaze'(li) en *Acer triflorum* (re) een lust voor het oog in de herfst

Foto: Koos Slob

de meeste van hun oranje en rode bladeren laten vallen en zijn over hun hoogtepunt heen. De ijzerbomen (*Parrotia persica*) zijn net begonnen met het verkleuren van hun bladeren. De fluweelbomen (*Rhus typhina*) zijn op hun mooist en tonen hun pracht langs de randen van ons arboretum. We hebben ze ook staan als ondergroei bij groepjes bomen.

Maar het mooist van alles zijn een aantal esdoorn soorten. De prachtig felgele bladeren van de slangenhuides-

doorn (*Acer capillipes*) en de vuurrode bladeren van *Acer ×freemanii* (kruising van *A. rubrum* en *A. saccharinum*) en *Acer triflorum* zijn al een flinke tijd een ware lust voor het oog.

Wat me opvalt is dat het lijkt of alle mooie oranje en rode herfstkleuren te vinden zijn aan bomen die hun oorsprong vinden in het Amerikaanse of het Aziatische continent. De Europese bomen die ik kan bedenken zijn bijna altijd geel of bruin of iets daar tussenin. Misschien is de

Grote fotocollages op zeildoek geven allerlei informatie, bijv. over de levende have c.q. de biodiversiteit in het arboretum

Foto: Koos Slob

wilde kriek (*Prunus avium*) een rode uitzondering? Of zijn er nog meer?

De herfst vind ik een van de mooiste seizoenen, alhoewel het voorjaar ook fantastisch is. Als de bomen en struiken weer uit hun winterslaap ontwaken en al die verschillende frisse kleuren groen tevoorschijn komen aan de bomen. Voor mij zijn dan zeker ook de uitlopende coniferen altijd weer een feest om naar te kijken.

Wat is er bij ons veel veranderd in de afgelopen 25 jaar. De wei is veranderd in een echt park met een mooie collectie bomen en struiken. En wat hebben sommige bomen me enorm verrast met hun enorm snelle groei. Om er een paar te noemen: *Sequoiadendron giganteum*, *Acer platanooides*, *Populus lasiocarpa* var. *tibetica*, *Platanus x hispanica* en *Pinus radiata*. Die hebben al een mooi (jong)volwassen formaat in zo'n 20 tot 25 jaar. Niks 'boompje groot, plantertje dood'.

Ook de biodiversiteit is toegenomen met tientallen soorten paddenstoelen, vogels, reptielen (hagedissen en slangen), amfibieën (kikkers, salamanders en padden) en vissen (karpers en goudvissen). Dan vergeet ik nog de zoogdieren: vossen,

beverratten en reeën (een enkele keer wilde zwijnen). De vossen zorgen soms wel voor 'overlast' en dus moeten we onze kippen en eenden 's nachts goed beschermen; overdag lopen ze vrij rond over het land. En vanwege de reeën (vraat en veggen) moeten we standaard alle nieuwe boom- en struikplanten beschermen. Maar als ik bij het ochtendgloren vanuit de keuken een moeder ree met haar twee bijna volwassen jongen rustig zie grazen dan is dat toch een 'rijk' gevoel.

Wat is bomen en struiken verzamelen en meemaken hoe ze groeien toch een bijzondere passie. Zeker als de mogelijkheden er zijn om een eigen soort paradijs te creëren, is dat heel bijzonder. Het motto van de NDV 'In de ban van bomen' is me uit het hart gegrepen. We hebben het ook als het motto van het arboretum gemaakt en vertaald in het Frans 'Sous le charme des arbres'. □

Een moeder-ree met haar twee jongen in het ochtendgloren

Foto: Koos Slob

